

III. Komitety kultury fizycznej i turystyki prezydiów powiatowych rad narodowych.

§ 15. Do zakresu działania komitetu kultury fizycznej i turystyki prezydium powiatowej rady narodowej, zwanego dalej „powiatowym komitetem”, stosuje się na terenie ich działania odpowiednio przepisy § 6.

§ 16. 1. Powiatowy komitet składa się z:

- 1) przewodniczącego;
- 2) zastępcy przewodniczącego;
- 3) członków w liczbie od 7 do 15 osób.

2. Przewodniczącego powiatowego komitetu powołuje, awansuje i odwołuje prezydium powiatowej rady narodowej za uprzednią zgodą przewodniczącego właściwego wojewódzkiego komitetu.

3. Zastępcę przewodniczącego i członków powiatowego komitetu powołuje i odwołuje prezydium powiatowej rady narodowej na wniosek przewodniczącego powiatowego komitetu.

4. Na członków powiatowego komitetu są powoływani:

- 1) przedstawiciele zainteresowanych wydziałów prezydium powiatowej rady narodowej;
- 2) przedstawiciele instytucji, działacze ruchu młodzieżowego oraz organizacji zajmujących się działalnością w dziedzinie kultury fizycznej lub turystyki.

§ 17. Powiatowy komitet podejmuje uchwały w zakresie swej właściwości. W szczególności powzięcia uchwały powiatowego komitetu wymaga:

- 1) ustalenie wytycznych w sprawie podstawowych kierunków programów oraz planów rozwoju kultury fizycznej i turystyki;
- 2) zatwierdzanie projektów planu gospodarczego i budżetu powiatowego komitetu;
- 3) ustalenie wytycznych w zakresie koordynacji działalności terenowych organów państwowych, instytucji oraz organizacji w sprawach kultury fizycznej i turystyki;
- 4) ustalenie regulaminu obrad powiatowego komitetu.

§ 18. Uchwały powiatowego komitetu zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 19. 1. Posiedzenia powiatowego komitetu zwołuje przewodniczący komitetu w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał.

2. Nadzwyczajne posiedzenia powiatowego komitetu zwołuje przewodniczący na wniosek co najmniej $\frac{1}{2}$ członków powiatowego komitetu, w terminie miesięcznym od zgłoszenia wniosku.

§ 20. Przewodniczący powiatowego komitetu:

- 1) kieruje pracami powiatowego komitetu;

2) wykonuje uprawnienia powiatowego komitetu w okresie pomiędzy jego posiedzeniami, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych do decyzji powiatowego komitetu;

3) kieruje działalnością aparatu wykonawczego powiatowego komitetu;

4) pełni nadzór oraz wykonuje kontrolę działalności podległych jednostek;

5) wydaje zarządzenia, wytyczne i instrukcje oraz decyzje administracyjne w sprawach należących do właściwości powiatowego komitetu.

IV. Przepisy końcowe.

§ 21. Wytyczne w sprawie zwoływania posiedzeń, obradowania oraz podejmowania i wykonywania uchwał przez wojewódzkie i powiatowe komitety, podkomitety oraz prezydium wojewódzkich komitetów ustali Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 22. 1. Wojewódzkie i powiatowe komitety mogą powoływać komisje dla poszczególnych dziedzin swej działalności.

2. Komisje są w zakresie swej działalności organami doradczymi komitetów, przez które zostały powołane.

3. Zakres działania, skład oraz organizację wewnętrzną i tryb pracy komisji określają regulaminy uchwalone przez właściwe komitety.

§ 23. W przedmiocie form nadzoru komitetów kultury fizycznej i turystyki prezydiów rad narodowych nad instytucjami i organizacjami działającymi w zakresie kultury fizycznej i turystyki na ich terenie mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224).

§ 24. W sprawach nie uregulowanych zarządzeniem mają zastosowanie do komitetów kultury fizycznej i turystyki prezydiów rad narodowych przepisy dotyczące wydziałów prezydiów rad narodowych.

§ 25. Przepisy zarządzenia dotyczące wojewódzkich komitetów stosuje się odpowiednio do komitetów kultury fizycznej i turystyki prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z województw, a dotyczące powiatowych komitetów — do komitetów kultury fizycznej i turystyki prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty (dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw).

§ 26. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

373

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 9 września 1960 r.

w sprawie wytycznych o przewożeniu zwłok osób zmarłych lub zabitych w miejscach publicznych.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o emmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. Nr 11, poz. 62) w porozumieniu z Ministrami Zdrowia i Opieki Spo-

łecznej i Spraw Wewnętrznych oraz Prokuratorem Generalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zarządza się, co następuje:

§ 1. Przewiezienie zwłok osób zmarłych lub zabitych w miejscach publicznych do domu przedpogrzebowego, zakładu medycyny sądowej lub do najbliższego szpitala posiadającego kostnicę następuje na wniosek prokuratora lub Milicji Obywatelskiej. Wniosek o przewiezienie zwłok może być zgłoszony także telefonicznie.

§ 2. 1. W zależności od warunków miejscowych prezydja miejskich i gromadzkich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli określa, jakimi środkami mają być przewożone zwłoki w przypadkach wymienionych w § 1, oraz ustala, które organy będą dysponować tymi środkami. W pierwszym rzędzie powinny być wykorzystane własne środki przewozowe. W razie braku środków, przystosowanych do przewozu zwłok, przewóz powinien być dokonany innymi środkami przewozowymi przy użyciu skrzyni obitej wewnątrz blachą. Do przewozu zwłok nie wolno używać karettek pogotowia ratunkowego.

2. Na prośbę krewnych zmarłego i za zgodą organu, który zgłosił wniosek o przewiezienie zwłok, mogą być wy-

korzystane środki przewozowe dostarczone przez tych krewnych.

3. Zwłoki osób zmarłych na choroby zakaźne nie mogą być przewożone środkami przewozowymi osób prywatnych.

§ 3. Zgodnie z wnioskiem właściwych organów zwłoki należy przewieźć do domu przedpogrzebowego bądź do zakładu medycyny sądowej, o ile dom lub zakład taki znajdują się w danej miejscowości. W braku domu przedpogrzebowego lub zakładu medycyny sądowej zwłoki powinny być przewiezione do kostnicy najbliższego szpitala. O terminie przewiezienia zwłok należy zawiadomić w miarę możliwości właściwy zakład (dom przedpogrzebowy, zakład medycyny sądowej lub szpital).

§ 4. Po przewiezieniu zwłok użyte do tego celu środki przewozowe powinny być bezzwłocznie wydezynfekowane.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

374

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 października 1960 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 26 czerwca 1958 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia od opłaty skarbowej niektórych grup osób lub niektórych przedmiotów tej opłaty.

Na podstawie art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 26 czerwca 1958 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia od opłaty skarbowej niektórych grup osób lub niektórych przedmiotów tej opłaty (Monitor Polski z 1958 r. Nr 53, poz.

311, z 1959 r. Nr 24, poz. 109 i Nr 61, poz. 304 oraz z 1960 r. Nr 29, poz. 135) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zwalnia się od opłaty skarbowej poświadczenia tożsamości osoby na fotografii”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*

375

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 22 października 1960 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 30 sierpnia 1958 r. w sprawie wydawania przez zakłady pracy zaświadczeń dla dokonywania zakupów ratalnych.

Na podstawie § 4 ust. 3 uchwały nr 125 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1958 r. w sprawie sprzedaży na raty w jednostkach handlu uspołecznionego i oddziałach zaopatrzenia robotniczego, zmienionej uchwałami Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów nr 329 z dnia 1 września 1958 r., nr 463 z dnia 4 grudnia 1958 r. i nr 219 z dnia 1 czerwca 1959 r., zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 30 sierpnia 1958 r. w sprawie wydawania przez zakła-

dy pracy zaświadczeń dla dokonywania zakupów ratalnych (Monitor Polski Nr 74, poz. 436) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się § 5, a § 6 i § 7 otrzymują odpowiednio kolejną numerację jako § 5 i § 6,
- 2) skreśla się załącznik nr 3.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *M. Lesz*